

Kl. 15:03

Morten Østergaard (RV):

Det er jo ubestrideligt, og der er det jo bare sådan, at vi så vender lidt tilbage, for den nugældende lov siger, at det er integrationsministerens endelige beslutning, om der skal ske en administrativ udvisning.

Nu ved jeg, at ministeren ikke ønsker at diskutere den sag nærmere netop nu, men der kunne ministeren jo så overveje, om det at være blevet underkendt to gange af Højesteret kunne føre til en ændring af den beslutning, som altså alene er ministerens i forhold til den konkrete sag.

Men samtidig må man jo sige, at netop nugældende lov gør, at det er ministeren, der har foden på speederen henholdsvis bremsen i forhold til yderligere administrative udvisninger. Og vi ved jo, at regeringen har meget travlt med at lovgive på dele af det her område i den såkaldte tunesersag om vilkårene for folk på tålt ophold. Der kunne man jo forestille sig, at ministeren i forhold til det udvalgsarbejde, som skal bringes til ophør senest den 1. februar, ligesom sagde: Jeg vil ikke som integrationsminister foretage yderligere administrative udvisninger, før retssikkerheden er bragt i orden og der kan ske en domstolsprøvelse.

Kunne vi ikke få det tilsagn fra ministeren?

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:04

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Hr. Morten Østergaard kan kun få at vide – og det er en konstatering og ikke et tilsagn – at jeg handler efter den til enhver tid gældende lov.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod som medspørger.

Kl. 15:04

Line Barfod (EL):

Jeg kunne bedre lide ministerens svar i første runde, hvor ministeren sagde, at det er ministerens ansvar, hvilke beslutninger ministeren træffer. Det er jeg fuldstændig enig i.

Men når ministeren siger, at hun har pligt til at følge loven, er jeg ikke enig i ethvert tilfælde, og det ved ministeren også godt. Der er nogle tilfælde, hvor ministeren – hvis ministeren virkelig er utilpas ved beslutningen, og hvis ministeren mener, der er tale om politistatsmetoder –

har en forpligtelse til *ikke* bare at følge ordren. Det går jeg ud fra at ministeren er enig i.

Derfor vil jeg stadig væk gerne høre: Hvad mener ministeren med udtrykket politistatsmetoder? Hvad er det for nogle konkrete elementer i de regler, der er gældende i dag, som ministeren mener er udtryk for politistatsmetoder?

Det er jo væsentligt at finde ud af, hvis vi skal få afklaret, om ministeren *har* pligt til at følge reglerne, eller ministeren tværtimod har pligt til *ikke* at følge dem. Hvad er det helt konkret ministeren mener er politistatsmetoder?

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:05

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg forstår ikke fru Line Barfod, der nu sår tvivl om, hvorvidt jeg har pligt til at følge loven. Selvfølgelig har jeg det, og det agter jeg fortsat at gøre.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod.

Kl. 15:06

Line Barfod (EL):

Det er fastslået som grundlæggende retsprincipper allerede ved Nürnbergdomstolen, at man ikke har pligt til at følge det, hvis det er i strid med de helt grundlæggende regler. Og jeg går ud fra, at ministeren, som jo også kender hele forløbet omkring Tvindloven og tamilsagen osv. meget grundigt og har skrevet og udtalt sig om det gentagne gange, ved, at der er tilfælde, hvor man altså skal følge det, man selv mener er det rigtige, det, man mener er de helt grundlæggende retsprincipper, herunder magtens tredeling, herunder at der skal være offentlighed i retsplejen, herunder at der skal være domstolskontrol af så væsentlige beslutninger. Det går jeg ud fra ministeren er enig i.

Derfor mangler vi stadig at få et svar på, hvad det er for nogle konkrete elementer i de nugældende regler, som ministeren mener er udtryk for politistatsmetoder. Hvis vi ikke kan få afklaret, hvad det er, må man jo gå ud fra, at det er *hele* den ordning, der er, som ministeren mener er udtryk for politistatsmetoder, og at ministeren altså påtager sig det personlige ansvar for at træffe en beslutning ud fra noget, som ministeren mener er politistatsmetoder.